

Christus aus Dee, Dee Ons Ru Jeft

Schreft Läschen: 1 Mose. 1:26, 31—2:2; Matt. 11:28-30; 2 Mose. 31:12-17

I. „Kommt hää no Mie aula, dee jie mieejvoll un belot sent, un Ekj well junt Ru jäwen. Nämt mien Joch opp junt un lieet von Mie; wiels Ekj sie saunfthootich un von Hoaten deemootich; un jie woaren Ru finjen fa june Seelen. Wiels mien Joch es saunft, un miene Laust es leicht.“ – Matt. 11:28–30:

- A. Mieejvoll hia meent nich bloos sträwen de Jebooten von daüt Jesaz un dee Relijiese Rääjlen to hoolen, oba uk mieejvoll toobrinjen jleklich to senn en irjent ne Oabeit; wää sikj so bemieejt es emma schwoa beloden.
- B. No daüt de Har dän Voda jepreist haud, un dän Voda sien Wajcht aunerkjant haud un de Jetliche Ekonomie erkjläät haud (V. 25–27), roopt Hee dise sort Menschen no sikj, fa Ru.
- C. Ru meent nich bloos frie jeworden von mieej un schwoa hann unja daüt Jesaz ooda Relijion ooda unja irjent ne Oabeit ooda Veautwuatunk, oba uk perfekta Fräd un volle Tofrädstalunk.
- D. Dän Harn sien Joch opp nämen meent, dän Voda sien Wellen nämen; daüt meent nich rejieet ooda beharscht von de Jebooten derch ääre Relijiese vesklowunk, oba derch dän Voda sien Wellen jedräwen senn.
- E. De Har läwd so een Läwen, bekjemmad sikj om nusch aundret aus dän Voda sien Wellen (Joh. 4:34; 5:30; 6:38); Hee unjastald sikj gaunz to dän Voda sien Wellen (Matt. 26:39, 42); nu frajcht Hee, daüt wie von Am lieren:
 - 1. De Gleewje folgen dän Harn en äären Jeist, biem Sien Joch – Gott sien Wellen – opp nämen un sträwen fa Gott siene Ekonomie, no Sien Biespel – Matt. 11:29a; 1. Pet. 2:21.
 - 2. De Har, Dee sien Läwen lang Sien Voda unjadonen un Jehuarsom wia, haft ons Sien Läwen von unjadonen un Jehuarsom sennen jejäft – Phil. 2:5–11; Heb. 5:7–9.
 - 3. Christus wia de leeshta Gott-Mensch, un wie sent de väle Gott-Menschen; wie motten von Am lieren en Siene volkomne Unjaordnunk to Gott un Siene hechste Tofrädenheit met Gott.
 - 4. Gott deit en ons, Sienen Wooljefaulen derch Jesus Christus, doamet wie Sien Wellen doon kjennen – (13:20–21); "wiels Gott es et, dee en junt wirkjt beides, daüt Wellen un daüt Doonen, no sienem Wooljefaulen." (Flp 2:13)
- F. Saunfthootich to sennen, meent sikj nich wäären fa Wadastaunt; un jerinj sennen meent, keen Selfst-wieet to haben; derch aulen Wadastaunt wia de Har Saunfthootich, un derch aule Veachtunk, wia Hee jerinj em Hoat.
- G. Hee haft sikj gaunz volkommen dän Voda sien Wellen unjaordnet; Hee wull nusch fa Sikjselfst doon ooda fa Sikjselfst jewennen. Doawääjen, waut emma fa Oomotänd Hee haud, haud Hee emma Ru em Hoat; Hee wia gaunz tofräd met dän Voda sien Wellen.
- H. De Ru, waut wie finjen, wan wie dän Harn sien Joch oppnämen un von Am lieren, es fa onse Seelen; daüt es ne ennaliche Ru, nich bloos waut utwertjet von Natua.
- I. Wie lieren von dän Harn no Sien Biespel, nich derch ons natieedlichet Läwen, oba derch Am aus ons Läwen en Opperstounk – Eph. 4:20–21; 1 Pet. 2:21.
- J. Dän Harn sien Joch es dän Voda sien Wellen, un Siene Laust es daüt Woakj, dän Voda sien Wellen utfieren; son Joch es saunft, nich betta, soone Laust es leicht nich schwoa.
- K. Daüt griechische Wuat fa "leicht" meent "good to brucken"; daüt es good, frintlich, mild, saunft, aunjenäm – en Jääjensauz to hoat, strenj, schoap, ooda betta.
- L. Wan wie dän Harn sien Joch (dän Voda sien Wellen) oppnämen un von Am lieren, woa wie Ru finjen fa onse Seelen; daüt Joch von Gott sien Ekonomie es so: aules en Gott sien Ekonomie es nich ne schwoare Laust, oba ne Jeniessunk.

II. En 2 Mose 31:12-17, no een langen Berecht äwa dän Bu von Gott siene Wonstäd, woat daüt Jeboot von dän Sabat Hoolen wadaholt; no Kolossa 2:16-17 es Christus de Werkjlichkheit vom

de Sabat-Ru — Hee es onse volendunk, Ru, Stellheit, un volle Tofrädstalunk (Heb. 4:7-9; Isa. 30:15a):

- A. Daut daut Sabat-Jeboot folj hinja dän Befäl äwa dän Bu von de Tabernakel wiest, daut de Har sajcht siene Bu-Lied, de Oabeida, wo see lieren sullen met Am to ruen wäarent see fa Am schaufen.
- B. Wan wie bloos weeten, wo fa dän Harn to schaufen, oba nich weeten, wo met Am to ruen, dan haundeln wie jääjen daut jetliche Prinzip:
1. Gott rud aum Säwenden Dach, wääjen Hee Sien Woakj foadich haud un tofräd wia; Siene Harlickheit wia jeoppenboat, wääjen Mensch Sien Bilt haud, un Siene Autorität wia reed Sien Fiend, Soton, unja to nämen; soo lang aus de Mensch Gott utdrekjen un met Soton haundeln deit, kaun Gott ruen — 1 Mose 1:26, 31 – 2:2.
 2. Lota, wia de Säwenda Dach een Aundenkjen Jenant, de Sabat (2 Mose 20:8-11); Gott sien Säwenda Dach wia dän Mensch sien leeshta Dach.
 3. Gott haud aules reed jemoakt fa dän Mensch siene Jeniessunk; no de Mensch jeschaufen wia, deed hee nich met Gott schaufen, oba jinkj en Gott sien Ru nenn.
 4. De Mensch wia nich jemoakt toom ieescht schaufen, oba toom tofräd sennen met Gott un ruen met Gott (vgl. Matt. 11:28-30); „De Sabat wia jemoakt fa dän Mensch, nich de Mensch fa dän Sabat“ (Mark. 2:27).
- C. 2 Mose 31:17 sajcht: „Enn Sas Doag haud Jehovah Himmel un leed jemoakt, un aum Säwenden Dach rud Hee un wia oppjefrescht“:
1. Dän Sabat wia nich bloos ne Ru fa Gott, oba uk eene Erfreschunk fa Am.
 2. Gott rud nodäm daut Sien Schepfunkt-Woakj foadich wia; Hee Kijkj opp Sien Haunt-Woakj — no dän Himmel, de leed, un aule Läwenje Dinja — besondasch opp dän Mensch, un sajcht: „Daut es sea good!“ (1 Mose 1:31).
 3. Gott wia oppjefrescht met dän Mensch; Hee schuft dän Mensch en Sien Bilt met een Jeist, toom daut de Mensch Jemeenschoft met Am haben kunn; de Mensch wia Gott siene Erfreschunk (1 Mose 1:26; 2:7; Joh. 4:31-34).
 4. Gott wia een Betschla ea hee Mensch jeschaufen haud (vgl. 1 Mose 2:18, 22); Hee wull mensch toom Am en nämen, Am leewen, met Am jefelt sennen, Am toom Utdruck brinjen— Siene Fru to woaren (2 Kor. 11:2; Eph. 5:25); en Eewichkeit woat Hee Siene Fru haben, daut Nie Jerusalem, de Brut vom daut Laum (Opb. 21:9-10).
 5. Mensch wia een Erfreschenda Drink toom Gott sien Darscht Tofrädstalen; aus Gott Sien Woakj foadich haud un to ruen aurfunk, haud Hee dän Mensch aus Sien Poatna.
 6. Fa Gott wia de Säwenda Dach een Dach von Ru un Erfreschunk; fa dän Mensch, Gott sien Poatna, wia de ieeshta Dach een Dach von Jeniessunk.
- D. Daut es een Jetlichet Prinzip, daut Gott ons nich roopt toom schaufen, ver wie Jeniessunk haben; no eene volle Jeniessunk met Am un von Am, kjennen wie met Am toop oabeiden:
1. Wan wie nich weeten, wo to jeniessen met Gott, wo Gott selfst to jeniessen, un wo met Gott jefelt to woaren, dan weet wie uk nich, wo met Am to oabeiden un eent met Am woaren en Sien Woakj; de Mensch jenoss, waut Gott foadich jemoakt haft en Sien Woakj.
 2. Aum Pinjstdach wiaren de Jinja jefelt met dän Jeist; daut meent, see wiaren jefelt met de Jeniessunk vom Harn; wiels see jefelt wiaren met dän Jeist, dochten aundre, see wiaren bedrunken met Wien (Apg. 2:4a, 12-13).
 3. Werkjlich, see wiaren jefelt met de Jeniessunk vom himmlischen Wien; ieescht no dee Jeniessunk funjen see aun to schaufen met Gott en Eenheit met Am; Pinjsten wia de ieeshta Dach von de achte Wäakj; doawääjen see wie en dän Pinjstdach daut Prinzip vom dän ieeschten Dach.
 4. Met Gott es daut ne Sach von oabeiden un dan ruen; met dän Mensch es daut ne Sach von ruen un dan oabeiden.

- E. En Gott sien Jetlichet Woakj doonen von de Kjoakj buen (waut derch dän Bu von Tabernakel aunjediet es) motten wie een Tieekjen droagen, daut wie Gott sien Volkj sent un daut wie Am brucken; dann woaren wie kjennen, nich bloos fa Gott, oba uk met Gott schaufen en Eenheit met Am; Hee woat onse Krauft toom oabeiden un onse Energie toom schaufen:
1. Wie sent Gott sien Volkj, un wie motten een Tieekjen droagen, woat wiest, daut wie Am brucken aus onse Jeniessunk, Krauft, Energie, un aules, doamet wie em Vermieejen sent fa Am to schaufen, Am to leeren un Am Veharlichen.
 2. De Sabat meent, daut ea wie fa Gott schaufen, mot wie Gott jeniessen un met Am jefelt woaren; Petrus prädiid daut Evangelium met de Fellunk von Gott, de Fellunk vom Jeist; doawäajen haud hee een Tieekjen, daut hee Gott sien Metoabeida wia, un Sien Evangelium prädjn wia eene lea un Harlichkjet fa Gott (Apg. 2:14).
 3. Aus Gott sien Volk, wie motten een Tieekjen droagen, daut wie met Gott ruen, Gott jeniessen, un ieescht met Gott jefelt senn; un dan oabeiden met Däm, dee ons jefelt haft; wie oabeiden nich bloos met Gott, oba uk aus dee, waut eent sen met Am.
 4. En ons Räden to Gott sien Volkj motten wie Aule Tiet sieekjen, een Tieekjen to droagen, daut ons Harn onse Krauft, onse Energie, un aules es, fa dän Deens vom Wuat (2 Kor. 13:3; Apg. 6:4).
- F. Dän Sabat to hoolen es uk een eewja Bund, dee Gott daut vesechat, daut wie woaren eent senn met Am, derch ieesch Am jeniessen un met Am jefelt to woaren, un dan fa Am, met Am, un en Eenheit met Am to oabeiden (2 Mose 31:16):
1. Daut es eene iernste Sach, fa dän Harn to schaufen von ons Selbst, onen Am to nämen un Am to jeniessen, derch Am Drinkjen un Äten (vgl. 1 Kor. 12:13; Joh. 6:57).
 2. Aus Petrus räd aum Pinjstdach, deed hee ennalich deelnämen aun Jesus — Am drinkjen un äten.
- G. De Sabat es uk ne Sach von Heilichkjet (2 Mose 31:13); wan wie dän Harn jeniessen un dan met Am oabeiden, fa Am, un en Eenheit met Am, dan woaren wie von selbst heilicht — oppoat jesat to Gott von aules waut auljemeen es, un jefelt met Gott toom utwakjslen aules wat fleeschlich un natieedlich es.
- H. Enn daut Kjoakj-Läwen kjennen wie väre Dinja doon, onen ieescht dän Harn to jeniessen un onen Am to deenen en Eenheit met Am; soon Deens fieet to Jeistelja Doot un to Velust von Jemeenschoft em Kjarpa (vv. 14-15).
- I. Aules, woat met Gott siene Wonstäd to doon haft, fieet to eene Sach — to dän Sabat met Siene Ru un Siene Erfreschunk; en daut Kjoakj-Läwen sent wie en de Tabernakel, un de Tabernakel fieet ons to Ru, to daut Jeniessen von Gott sien Zwakj un to waut Hee jedonen haft!
- J. Daut Bu-woakj von de Tabernakel un aule Meeblen (bedieden dän Harn sien Woakj von de Kjoakj oppbuen) sull anfangen met de Jeniessunk von Gott un wieda gonen met Tieden von Erfreschunk derch Gott Jeniessen; dit wiest, daut wie nich fa Gott schaufen derch onse ieejne Krauft, oba derch Jeniessunk von Am un derch Eenheit met Am; dit es daut Prinzip vom Sabat met Christus aus de ennaliche Ru en onsen Jeist.